

Motion till riksdagen

1989/90:Jo712

av Sigrid Bolkéus m.fl. (s)

Vargstängsel

Under sommaren 1989 har ett relativt stort antal får dödats eller skadats i sydvästra Hälsingland. Fårägarna har drabbats av höga kostnader och merarbete och fåren har utsatts för lidande.

Naturvårdsverket kan, enligt de regler som gäller i dag, ge ersättning för dödade djur men endast i begränsad utsträckning för övriga kostnader som ett rovdjursangrepp medför (t.ex. arbete och ev. nya betesmarker). De medel som står till förfogande för preventiva åtgärder, för att undvika konflikt mellan rov- och tamdjur, är små. Här handlar det främst om vargstängsel. Försök med stängsel har gjorts hos en av fårägarna i Gävleborg samt i Värmland och Dalarna. Fram till i dag med framgång.

Inställningen till varg är i vårt län positiv, men den kan ändras om enskilda djurägare blir ekonomiskt lidande. Vargen är fredad i Sverige, vilket är ett riktigt beslut. Enligt djurskyddslagen och dess följdförfattningar ska tillsynen av djur, som människor har i sin vårdnad, utövas på ett för djuren betryggande sätt. Då måste fårägarna ges möjlighet att anpassa sig till den nya situationen. Detta skapar utrymme både för en vital vargstam och ett jordbruk med betande husdjur.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till kanna vad i motionen anförts om förebyggande insatser mot vargangrepp.

Stockholm den 17 januari 1990

Sigrid Bolkéus (s)

Olle Östrand (s)

Iris Mårtensson (s)

Axel Andersson (s)

Karl Hagström (s)

Sinikka Bohlin (s)